

El llenguatge

11/IV/1978

Malgrat

Malgrat és, alhora, el nom d'una vila del Maresme i una preposició. No en trobaríem gaires, de poblacions amb un nom tan gramatical! Però, com a terme gramatical, malgrat és només una preposició, cosa que vol dir que ha de precedir sempre un grup nominal o un element equivalent: Ho vam aconseguir malgrat les dificultats. I, en cap cas, no pot ésser usat com un terme conjuntiu, amb capacitat per a establir una relació o coordinació entre dues oracions, tal com veiem que no es vacilla a fer, en dues ocasions, en un article aparegut recentment, en què expressant oposició al que s'ha manifestat en una oració anterior, s'inicien frases com les següents: «Malgrat, l'entitat X aconseguí una gran popularitat...», «Malgrat, la seva innata tosuderia arriba més enllà...» Malgrat, que? no es pot estar de preguntar-se el lector. Malgrat el que s'ha dit anteriorment, és evident, però, com hem dit, el terme malgrat com a preposició que és, ha de precedir aquell element del discurs sobre el qual vol establir una determinada relació. Quan es vol fer ús de determinats termes gramaticals, poc habituals en la llengua parlada, com és ara malgrat, se n'ha de conèixer no únicament la noció que comporten —en aquest cas la noció, d'oposició, era correcta—, sinó també el funcionament exacte. I, d'altra banda, la solució al problema que hem plantejat és ben simple: la introducció, després de malgrat d'un terme pronominal com ara tot representant «el que s'ha dit anteriorment...» amb què resulta l'expressió Malgrat tot, la qual, de fet, podem considerar com una locució conjuntiva de coordinació. Podríem dir, doncs: Havia sofert moltes contrarietats. Malgrat tot, conservava el seu bon humor.

Com altres preposicions, malgrat ha esdevingut una autèntica locució conjuntiva, de subordinació —del grup de les anomenades concessives—, amb el reforç de la conjunció que és a dir, malgrat que la qual, naturalment, conserva la seva noció d'oposició o incompatibilitat: Hi vaig anar, malgrat que tenia poques esperances de veure-la.

L'article a què ens hem referit ha estat publicat al primer número d'una nova revista. Benvinguda! Però els seus promotors no han pensat que no podien prescindir d'un corrector. No és tolerable que un sol article contingui més de cent faltes.

Albert Jane